

מכתב גלוי לראש הממשלה מר אהוד אולמרט הי"ו

אדוני ראש הממשלה,

הנני מרגיש כיום מחוייב לפנות אליך במכתב פומבי לאור המעשה הבלתי-נסבל שביצעתי היום. כידוע לך יותר מלכל אדם במדינה זו, זה שלושה שבועות שמצא עם ישראל עצמו מותקף על ידי אותן חיות טרף שחרטו על דגלם לא רק מחיקת מדינת ישראל, אלא מחיקת עם ישראל. לקח לך ולצמרת צה"ל, שהורדמה כליל זה עשור וחצי על ידי האשליות שקודמך ואתה זרעו בצבור, לקלוט את גדול האסון הנוחת על המדינה וחומרת המצב. מופתעים בכל רק לאחר שבועיים של היסוסים ושל דעיכה במקום החלתם להבין את גודל הסכנה. למרות הכל, ומראשית המאבק, כל עם ישראל התייצב מאחוריהם ללא היסוס, נתן לכם גושפנקא בלתי-מסוייגת, לה לו זכו מנהיגי המדינה זה עשרות בשנים. והחיילים התייצבו, סדירים כמיליוניקים, למעלה ממאה אחוז כדי ללחום את המלחמה הקשה ומרה עם אויב אכזר. כשני מליון איש אינם מסוגלים לנהל את חייהם באופן תקין, ורבות מתוכן ראו את כל עולמם חרב, והדרימו כדי למצא לעצמם מקלט, ועם כל זה, ללא כל תלונה נתנו לך ולצה"ל גיבוי מוחלט רק על מנת שתתסק את החיות האלה המאיימים על חיינו. הם היו מוכנים, והם עדיין מוכנים לכל הקרבה רק בתנאי שתשמיד חיות טרף אלה. הנך יודע היטב שלמנדט בלתי-מסויג זה לא זכה איש זה זמן רב מאד, אם בכלל, עד כדי כך שהנך וממשלתך נבוכים מגדול מנדט זה ואינכם יודעים עדיין מה לעשות אתו.

בצבא התייצבו יחידות עילית וחיילים שהדהימו את כולנו בגבורתם, במסירותם, בדבקותם ללא עוררין, דור שלם של צעירים שזה אלפי שנים לא ראינו בעמנו כמותם. הם הסכימו ועדיין מסכימים לסכן את עצמם בשביל העם הזה, ולמרות ההוראות האוויליות והאכזריות שנתתם להם, כגון להיכנס לכפרים ממולכדים מסוכנים בשם מוסר לא לנו ובשם אוויליות שאין לה קץ המרחמת על אויבינו, על משפחותיהם, ועל אזרחי עם אחר, במקום לרחם על חיילינו, על אחינו ובני עמנו, וב"ה עד הרגע הזה לא התרעמו למרות הבטן המלאה והאבדות הקשות והנוראיות שספגו בגלל הוראות מטופשות ואכזריות אלה. ועם כל זה נשמרת ב"ה בעם האחדות הנפלאה, ההסכמה לעמוד בכל המבחנים, העמידה מאחורי המנדט שנתנו לך ללא גבול. ואתה מצדך, נאמת יותר מפעם אחת באופן המחמם את הלב. פנית לכולם מעומק הלב, התעניינת בכל חייל, בכל

פצוע ועוד יותר בכל נופל באופן אישי. גם תופעה מחממת לב זו, זמן רב לא שמענו כמותה במחוזותינו, ובירכנו אותך מעומק לבנו, למרות חילוקי הדעות ששכחנו לגמרי ברגעים אלה. במיוחד, כשהזכרת את רס"ן קליין הי"ד ואת עמיחי מרחביה הי"ד וסיפרת איך הוא אמר קריאת שמע לאחר שהחליט להקריב את חייו למען הצלת חייליו, היה בדבריך משום קידוש ה' שאין כדוגמתו בעולם, והיינו גאים בך, ודרךך גאים בעמנו שעומד בראשו אדם כמוך. אישית, שבחתך בעיני כל מאזין, ורבים מהם היו מופתעים משום שידעו המרחק הרב המפריד בינינו בכל הנוגע לא"י. שכנעתי אותם, וזה עד היום ממש, שאין כל ערך לחילוקי דעות אלה בשעות גורליות העוברות עלינו, ועוד שמעשיך היום משכיחים כל פגם אחר, אם ישנו כזה.

והנה שהבוקר הרסת את הכל. באמצע המלחמה ממש, בשעה שאותה אחדות רוממה את הלב, מעניקה חוסן לאומי חיוני לקרב הקשה והאכזר, למאבק הבלתי-מתפשר, וזרעת פירוד בעם. אבל יש הרבה יותר חמור מפירוד זה. בשעה שטובי לוחמינו, המונים בתוכם אחוזים עצומים מאנשי התנחלות ומהצבור הציוני דתי הנאמן באופן מיוחד ובלתי-מסויג לא"י, הודעת קבל עולם, שאם הם מסכנים את עצמם ואם הם מצליחים לנצח בקרב, הפרס בו 'יזכו' יהיה הרס בתיהם או בתי ידידיהם ואחיהם לדעה ולאמונה, והכל ייהרס על מנת להימסר לטרוריסטים נוספים שהייתם יכולים להשמיד כפי שאתם משמידים כיום, ואתה וקודמך סירבתם להכניע. האם הנך מודע שפירוש דבריך הוא, שהנך עומד להרוס ביתם של רועי קליין ושל עמיחי מרחביה הי"ד, שהשליכו נפשם מנגד (כלשונך)? האם השכר שיעדת להם על מסירות נפשם העילאית, הוא שתהרוס עולמם, שתהרוס חלומם, שתהרוס תקוותם? האם באמת אתה מתכוון לשלוח חייליו לעלי על מנת להרוס את ביתו ולגרש את משפחתו? וכל זה מבלי שאתה ויועצך תוכלו להציג אפילו קורטוב של הגיון פוליטי, צבאי או אנושי. איך לא הרגשת שדבריך הופכים אותך לאדם מקיאבל, חסר כל רגש, כל אנושיות, כל התחשבות, ויותר מכל, חסר כל יהדות?

האם אינך מרגיש שאנו חשים מרומים, ומרומים באופן האכזרי ביותר?! האם אינך מרגיש שכוונה זדונית מקביאלית כזו לא נשמעה בישראל מאז הורדוס ושאר מנהיגי מדינת ישראל דאז, שעל מנת למצוא חן בעיני האימפריה הרומאית היו מוכנים להרוס את עולמם של אזרחיהם?! ואיזה יום מצאת כדי להוציא דברי נבלה כאלה? ערב תשעה באב. בדיוק לפני שנה, קודמך בתפקיד, גם הוא באכזריות גויית בלתי-נסבלת החריב בפעם הראשונה בתולדות האנושות המתורבתת חבלי ארץ כדי למוסרם לאויבי ישראל, ואתה שהיית שותף לפשע, ושכחנו לך זה, בדיוק שנה אחרי זה הנך מבשר

פעם נוספת חורבן! האם נטרפה דעתם של יועציק, או שמא דעתך היא זו שהשתבשה עד כדי כך?

אנו שואלים את עצמנו כיום - ולצערי מחויב אני לומר שרבים מסביבי, ואני אישית לא נמנית אתם, חשדו בך, וחשדו במתק לשונך - האם כל המילים היפות שבנאומיך האחרונים מראש באו להסוות מגמה זדונית זו? או שמא גרוע מכך, הנך זומם לנסות ולהביא אותנו להחלטות אומללות כדי שתוכל לקומם אח"כ את הצבור נגדנו באמתלא שלא נהגנו כשורה בשעות הסכנה?

לא אעיז לומר לך דברי טעם, שההתנתקות הוכיחה את כישלונה, כי כרב הנני מכיר יותר מדאי את עמי ואת קשה עורפו כדי לצפות שיהודי יכיר בטעותו. אמר, פליטת באשוויץ מספרת לנו משחר ילדותנו שאפילו במחנה הריכוז עצמו סירבו היהודים להאמין שמתרחשת במקום ההוא השמדת עמנו. אז אין אצלי שביב של תקווה שדברי הגיון יכנסו באוזני יהודי, יהיה זה ראש ממשלה כמוך הנושא באחריות אין קץ המחייבת. אבל דבר אחד הנני יכול לצפות, קצת אנושיות, קצת אחריות, קצת רגש יהודי, ובודאי לא מקיאבליזם נוראי, שלא הקב"ה, לא עם ישראל ולא ההיסטוריה יוכלו למחול.

לכן הנני מבקש ממך לחזור בך מיד מדבריך הנוראים, הבלתי-נסבלים, כי דברי נבלה ודברי תועבה הם, ואז יטיב לעמנו ולחיילינו, ולכל המציאות הנוראה שמנהיגים חסרי אחריות כמוך הכניסו את עמנו בה. הנך אדם מאמין. זכור-נא שהנך מקשה על הקב"ה להעניק לך ניצחון אם ברור שתשתמש בו כדי לעשות עוול נורא. במקום זה, דאג לרמוס את אויבינו ואל תדאג להעניק להם פרס על מעשיהם המתועבים. שכחנו לך הרבה חולשות והרבה טעויות, אבל לא נוכל לשכוח לך את הפגיעה באחדות, בחיילים, במלחמה ובכל העם. וערב יום תשעה באב זה, חשוב-נא מעט על הימים האלה וההיסטוריה הנוראה אבל האדירה הטמונה בהם, ואל תתפתה לגדולות הבאות דרך הרס. שאלת בראיון איך אפשר לשמור על אחדות כה נפלאה? ובכן, עלי להשיבך: הפסק-נא להרוס עולמות שנבנו ביזע ודם של דורות שלמים, והפסק נא לשבור חלומות של עם שלם במשך יותר מאלפיים שנה, ובפרט ברגעים כה קריטיים לכולנו.

בתקווה שהתבונה והאנושיות ישובו אליך בהקדם,
הרב ד"ר אליהו זייני

ראש ישיבת הסדר - חיפה¹

¹ . הדברים על דעת המחבר בלבד.